Operativni sistemi

dr.sc. Amer Hasanović

Osnovne informacije

- Kontakt:
 - Zgrada Stelekt, kancelarija br 2
- Email:
 - amer.hasanovic@fet.ba
- Predmetni asistent:
 - Džemal Memić

- Po završetku kursa, studenti će:
 - poznavati koncepte koji se koriste za dizajn i funkcionisanje operativnih sistema
 - naučiti implementaciju bitnih koncepata
- Preduslovi za slušanje predmeta su ostvareni ECTS krediti iz predmeta:
 - Arhitektura računara
 - Strukture podataka

Plan

- Tokom semestra studenti će raditi na implementaciji minimalnog, ali potpuno funkcionalog, operativnog sistema za Intel platformu.
- OS koncepti koji će biti tretirani:
 - Prekidi;
 - Virtuelna memorija;
 - Kernel i user mod;
 - Sistemski pozivi;
 - Procesi;
 - Koordinacija procesa;

Literatura i softver

- Za praćenje predavanje preporučuju se knjige:
 - A. Hasanović, Principi operativnih sistema kroz analizu XV6 koda, Izdavačka kuća Hamidović, Tuzla, 2015
 - R. Cox, F. Kaashoek, R. Morris, Xv6: a simple, Unix-like teaching operating system,
 http://pdos.csail.mit.edu/6.828/2014/xv6/book-rev8.pdf
 - A.Silberschatz, P.B.Galvin, *Operating System Concepts*, Wiley
 - A.S.Tanenbaum, *Modern operating systems*, Prentice Hall
- Software:
 - gcc;
 - gdb;
 - git;
 - Qemu

Organizacija

- Bodovanje:
 - Predispitne aktivnosti 100 bodova
 - Lab. projekti i vježbe 65%
 - Test tokom semestra 35%

Skala za konacne ocjene:

Bodovi	Ocjena
50-64	6
65-74	7
75-84	8
85-94	9
95-100	10

Operativni sistem (OS)

- Sa stanovišta običnog korisnika, OS diktira broj i tip aplikacija koje će korisnik moći instalirati na računar, kao i okruženje u kojem će se koristiti instalirane aplikacije.
- Pored stvaranja okruženja za izvršavanje programa, OS ima i slijedeće zadatka:
 - Upravljanje i komunikacija sa uređajima koji su povezani na računar.
 - Apstrakcija različitih hardverskih uređaja kroz implementaciju unificiranih standardnih biblioteka koje se stavljaju na raspolaganje programima.
 - Kontrola istovremenog izvršavanja proizvoljnog broja programa bez obzira na broj raspoloživih procesorskih jezgri.

- Raspoređivanje računarskih resursa, a naročito procesora i memorije, između svih programa u izvršenju.
- Sprečavanje situacija u kojim greške prilikom izvršavanja jedne aplikacija mogu utjecati na izvršenje ostalih aplikacija.
- Formiranje fajl sistema u kojim programi na uređen način mogu trajno pohranjivati podatke.

Kernel

- Pobrojane funkcije OS-a implementira **kernel**:
 - program koji se prvi učita u memoriju računara, u memoriji ostaje rezidentantan sve do gašenja računara, a aktivira se po potrebi kada se zahtijeva neka od funkcija koju pruža.
- Za razliku od razvoja običnih programa, programiranje kernela zahtijeva intimno poznavanje:
 - procesorske arhitekture,
 - kompletnog kompajlerskog lanca,
 - principa rada svih ključnih komponenti računara, a naročito memorijske hijerarhije.
- Kerneli modernih operativnih sistema, kao što su Linux ili BSD, spadaju u red najkompleksnijih sistema koji je dizajnirao čovjek.

XV6

- Za izučavanje osnovnih funkcija operativnih sistema industrijski kerneli su suviše kompleksni, zbog čega se u ovom predmetu koristi kernel pod imenom XV6, razvijen od strane MIT laboratorija za paralelne i distribuirane sisteme.
- XV6 je baziran na operativnom sistemu Unix koji je 80-tih godina razvijen u kompaniji AT&T, ali uz slijedeće razlike:
 - XV6 je dizajniran za IA-32 procesorsku platformu.
 - XV6 podržava više procesorskih jezgri.
 - XV6 implementira sopstveni fajl sistem sa žurnalom.
 - XV6 podržava jednog korisnika i nema mrežni stek.

- XV6 kernel i njegove aplikacije kompajliraju se na bilo kojoj Linux distribuciji uz pretpostavku da je na datom sistemu instaliran:
 - kompajlerski lanac gcc,
 - sistem za praćenje i kontrolu verzija git
- Iako je moguće instalirati XV6 OS na konkretan hardverski uređaj (Intel platforma), radi fleksibilnosti testiranja i debagiranja XV6 kernela i njegovih aplikacija koristi se simulirani računar (virtuelna mašina) kojeg stvara i kontroliše linux aplikacija qemu.

Proces

- Slično kao i za originalni Unix, XV6 kernel za svaki program koji se izvršava stvara okruženje koje se naziva proces.
- XV6 kernel uz podršku hardvera za svaki proces osigurava virtualni procesor i memoriju, čime program koji se izvršava unutar procesa dobija iluziju da u tom trenutku samostalno kontroliše dva ključna resursa računara.
- Ukoliko u nekom od procesa nastane greška, kernel intervenira na način da zatvara dati proces bez ometanja izvršavanja ostalih aktivnih procesa u sistemu.

Intel arhitektura

Pregled i poređenje sa MIPS

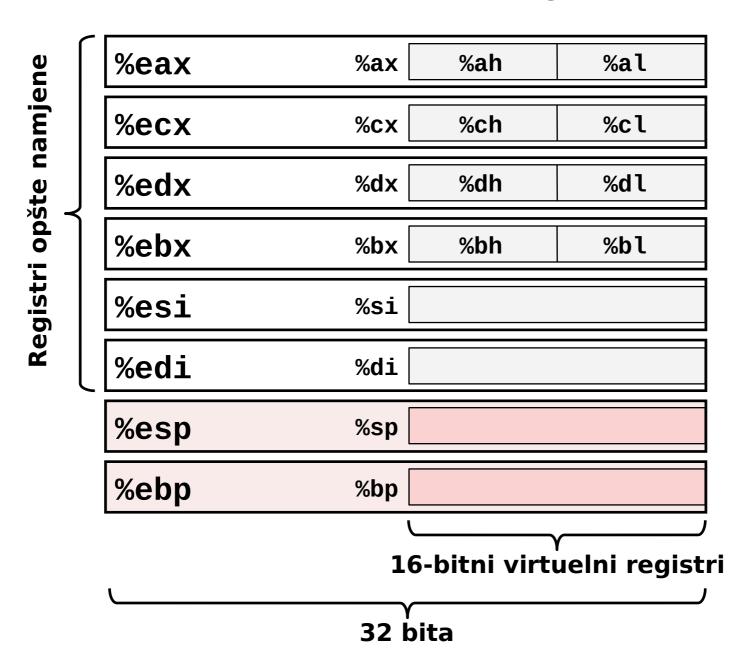
Intel x86 uvod

- 8086 proizvodnja 1978 29K tranz. 5 do 10MHz
 - 16 bitna arhitektura
 - 1MB adresni prostor
- 80386 proizvodnja 1985 275K tranz. 16 do 33 MHz
 - Prava 32 bitna arhitektura
 - Sposoban da izvršava Unix OS
- Pentium 4E proizvodnja 2004 125M tranz. 2.8 do 3.8 GHz
 - Prva 64 bitna arhitektura
- Core i7 proizvodnja 2008 781M tranz. 2.6 3.3 GHz

Intel razlike spram MIPS arhitekture

- CISC procesor;
 - Mali broj opštih registara (8 za IA32), veliki broj instrukcija.
- instrukcije nisu iste dužine (1B do 17B)
- pristup memoriji ne mora biti poravnat;
- najčešće dva operanda u instrukciji;
- većina instrukcija podržava jedan operand iz memorije;
- radi samo u little endian modu.

IA32 arhitektura registri

- Dodatni registri:
 - eip
 - Programski brojač (implictno manipularn tokom izvršenja)
 - eflags
 - Skup od 32 bita koji opisuju stanje procesora i rezultat operacija
 - 6 segmentnih registara
 - cs, ss, ds, es, fs, gs svi po 16 bit
 - koriste se prilikom adresiranja, i manipulirani su od strane OS-a
 - FPU, MMX, SSE, SSE2
 - Sistemski
 - Npr *cr0*,.. *cr4*

Asembler instrukcije

- Tri klase instrukcija:
 - Aritmetičke i/ili logičke operacije nad podacima u memoriji ili registrima
 - Prebacivanje podataka između registara i memorije
 - Kontrola toka
- Dvije asembler notacije
 - AT&T (gcc) koju koristimo u ovom kursu
 - Intel (microsoft)
- Podaci u tri veličine gcc notacija dodaje tri sufiksa instrukcijama
 - $b \rightarrow byte, 8b$
 - $w \rightarrow word, 16b$
 - I → long, 32b

Operandi

- Većina instukcija at&t formata operira sa dva operanda i to u obliku:
 - instrukcija op1,op2
 - op1 izvor
 - op2 obično izvor i destinacija
 - Registri kao operandi imaju prefix % npr
 - %eax
 - %ah
 - Brojčane konstante imaju prefix \$ i koriste C notaciju, npr:
 - \$0xab
 - \$-2

Memorija se može pojaviti kao operand u bilo kojem od oblika:

Oblik	Rezultat	Ime
Imm (Ea) Imm(Eb) (Eb,Ei) Imm(Eb,Ei) (,Ei,s) Imm(,Ei,s)	M[Imm] M[R[Ea]] M[Imm+R[Eb]] M[R[Eb]+R[Ei]] M[Imm+R[Eb]+R[Ei]] M[R[Ei]*s] M[Imm+R[Ei]*s] M[R[Eb]+R[Ei]*s]	Absolute Indirect Base+displacement Indexed Indexed Scaled indexed Scaled indexed Scaled indexed
(Eb,Ei,s) Imm(Eb,Ei,s)	M[R[ED]*R[E1]*S] M[Imm+R[Eb]+R[Ei]*s]	Scaled indexed

Gdje su:

- Imm broj
- Ea proizvoljni registar
- Eb tzv. bazni registar
- Ei tzv. indeks registar
- s tzv. faktor skaliranja (1, 2, 4 ili 8)
- R[Ea] vrijednost iz registra Ea

Prebacivanje podataka

- mov{b,w,l} s, d
 - Kopira podatak iz s u d
 - s može biti memorija, registar ili konstanta
 - d može biti memorija ili registar
 - Primjeri:
 - movb %al,%bh
 - movl \$10,4(%eax,%ebx)
- lea{w,l} s, d
 - Slično kao mov samo što uzima sračunatu adresu memorijske lokacije a ne sadržaj memorije
 - s može biti memorija, registar ili konstanta
 - d registar

- movzxy s, d \rightarrow d=zero-extend(s)
- movsxy s, d \rightarrow d=sign-extend(s)
 - x veličina s : b ili w
 - y veličina d: w ili 1
 - Primjeri:
 - movzbl 4(%eax), %ebx
 - movswl %ax, %ecx

Aritmetičko-logičke operacije

```
• sal{b,w,1} s, d \rightarrow d = d \ll s
• sar\{b,w,1\} s, d \rightarrow d = d >> s (predznak sačuvan)
• shl\{b,w,l\} s, d \rightarrow d = d << s (isto kao sal)
• shr\{b,w,1\} s, d \rightarrow d = d >> s (prazna mjesta 0)
• and\{b,w,1\} s, d \rightarrow d = d & s
• orl\{b, w, 1\} s, d \rightarrow d = d | s
• xor\{b,w,l\} s, d \rightarrow d = d ^ s
• not\{b,w,1\}\ d \rightarrow d = \sim d
                     \rightarrow d = d + 1
• inc(b,w,1) d
                        \rightarrow d = d - 1
dec{b,w,1} d
• neg(b,w,1} d
                        \rightarrow d = ^d
```

- add $\{b,w,1\}$ s, d \rightarrow d = s + d
- $sub\{b,w,1\}$ s, d \rightarrow d = d s
- mulb s \rightarrow %ax = %al * s;
- mulw s \rightarrow %dx:%ax = %ax * s;
- mull s → %edx:%eax = %eax * s;
- imul{b,l,w} s → isto kao mull samo sa predznakom
- imul $\{b,l,w\}$ s, d \rightarrow d = d*s;
- cmp{b,w,1} s1, s2 \rightarrow s2 s1 (mijenja stanje eflags)
- test{b,w,1} s1, s2 \rightarrow s2 & s1 (mijenja stanje eflags)

Kontrola toka

- Gotovo sve instrukcije, u ovisnosti od njihovog rezultata, mijenjaju slijedeće bite u eflags registru:
 - CF carry flag; prekoračenje bez predznaka
 - OF overflow flag; prekoračenje sa predznakom
 - SF sign flag; negativna vrijednost
 - ZF zero flag; nula
- Na osnovu vrijednosti gornjih bita moguće je izvršiti uslovne skokove

skokovi

- Bezuslovni skokovi
 - jmp d
- Uslovni skokovi

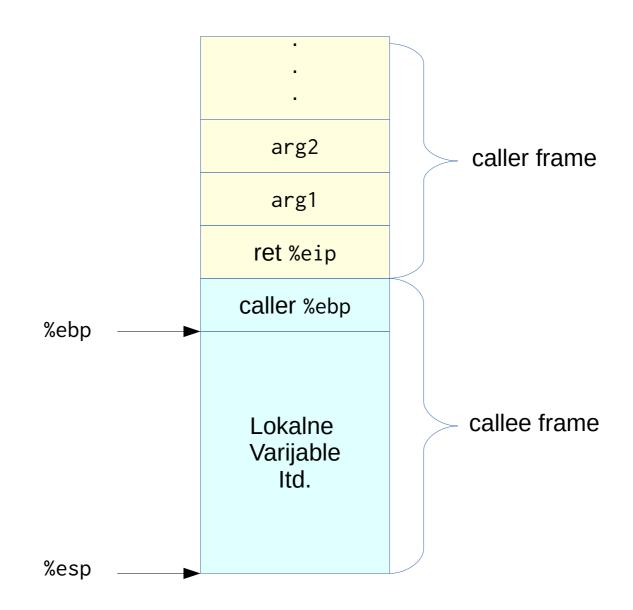
```
- je d → zero
```

- jne d → nonzero
- js d \rightarrow negative
- jns d → nonnegative
- jg d → positive (signed >)
- jge d → nonnegative (signed >=)
- jl d → negative (signed <)
- jle d → nonnegative (signed <=)</pre>
- ja d → above (unsigned >)
- jae d → above or equal (unsigned >=)
- jb d → below (unsigned <)</pre>
- jbe d → below or equal (unsigned \leq =).

Funkcije i stek

- Stek segment (frame-a) funkcije označen je sa dva registra:
 - %ebp pokazuje na početak;
 - %esp pokazuje na kraj steka.
- Stek raste prema nižim adresama:
 - $push\{w,1\}$ s
 - proširuje stek za 2 ili 4 bajta sa vrijednošću s
 - $pop\{w, 1\} d$
 - kopira 2 ili 4 bajta podataka sa pozicije na koju pokzuje %esp u d, a zatim smanjuje stek

- Poziv funkcije f:
 - call f
 - push povratne adrese na stek (pushl %eip)
 - %eip postavljen na prvu instrukciju u f
- Povrat iz funkcije:
 - ret
 - Pop povratne adrese sa steka u %eip (popl %eip)
- Funkcija očekuje argumente na steku iznad svog stek segmenta
- Funkcija vraća vrijednost u registru %eax
- Prezervirani registri:
 - %ebp, %ebx, %esi, %edi
- Ne prezervirani registri:
 - %eax, %ecx, %edx

gcc -m32 -S -O0 prog.c

```
foo:
                                                 pushl
                                                         %ebp
                                                 movl
                                                         %esp, %ebp
                                                 movl
                                                         12(%ebp), %eax
                                                 movl
                                                         8(%ebp), %edx
int foo(int x, int y) {
                                                 addl
                                                         %edx, %eax
  return x+y;
                                                         %ebp
                                                 popl
}
                                                 ret
                                             main:
int main() {
                                                 pushl
                                                         %ebp
  return foo(10, 20);
                                                 movl
                                                         %esp, %ebp
}
                                                 subl
                                                         $8, %esp
                                                         $20, 4(%esp)
                                                 movl
                                                         $10, (%esp)
                                                 movl
                                                 call
                                                         foo
                                                 leave
                                                 ret
```